

J. J. Jensen: Ja, medens det har været mig en udelte Glæde at anbefale de to foregaaende Lovforslag, kan jeg ikke sige absolut det samme om dette, skønt ogsaa det vil jeg nok anbefale, da jeg ikke ser anden Udvej. Naar den danske Stat i det hele taget tillader Lotterispil, naa ja, saa kan man jo ogsaa nok tillade det ude i dansk Vestindien, men jeg har ikke nogen rigtig Tro paa, at det er ad den Vej, vi fornemmelig skulle ophjælpe Velstanden hverken der eller andetsteds. Da jeg imidlertid ved, at der aarlig sælges et stort Antal Lodsedler fra de fremmede Øer rundt omkring, og der ikke svares en Smule Afgift af disse Lodsedler til Kolonialkasserne derude, er jeg selvfølgelig ogsaa kommen til det Resultat, at saa maa vi hellere beholde Pengene selv i dansk Vestindien, end at lade dem gaa ud til de fremmede Øer, og jeg skal derfor anbefale at vedtage ogsaa dette Lovforslag.

Der er en enkelt Bestemmelse i § 5, som jeg kunde ønske forandret, og som jeg gerne vilde bede den højtærede Finansminister have sin Opmærksomhed henvendt paa. Det er med Hensyn til Overskuddets Fordeling. Der staar her i § 5, at Overskuddet „deles imellem St. Thomas og St. Croix Kolonialkasser, efter et af Finansministeren fastsat Forhold.“ Under de nuværende Forhold vilde det være meget rigtigt, men da jeg antager, at vi ville faa Lovforslag til Behandling her i Tinget, hvorved der vil komme til at foregaa en Deling mellem Øerne derude, er jeg bange for, at den lille Ø St. Jan bliver forbigaaet netop ved denne Fordeling. Jeg vilde foretrække, at der kom til at staa: Overskuddet fordeles mellem St. Thomas, St. Croix og St. Jan Kommuner eller Kolonialkasser. Hvis det samme Forhold som nu fremdeles bliver til Stede derude, saaledes at St. Thomas og St. Jan fremdeles blive ved at høre sammen i kommunal Henseende, gør det ingenting, at Bestemmelsen lyder som i Forslaget, men hvis Adskillelsen kommer til at foregaa, hvad jeg haaber, vil jeg herved sikre mig, at denne lille Ø St. Jan ogsaa faar sin Andel i det forventede Overskud.

Wiinblad: Da i sin Tid den højtærede Konseilspræsident her i Tinget anbefalede at overlade de vestindiske Øer til De Forenede Stater, begrundede han det med, at disse vestindiske Øer befandt sig i Forfald. Den sociale Elendighed var meget stor og Fattigdommen almindelig paa disse Øer. Fattigvæsenet, Hospitals-

væsenet og Arbejdsforholdene i Vestindien vare af den Art, at Skildringerne deraf vare ganske gruopvækkende. Vi, som have haft Lejlighed til at læse den vestindiske Kommissions Betænkning, kende jo disse Enkeltheder, og jeg behøver ikke at komme dybere ind derpaa. Jeg skal blot nævne det ganske betegnende, at disse Øers Befolkning viser Tendens til at uddø. Befolkningen paa de vestindiske Øer er i Aftagende. Der er et Tal, som virker ganske stærkt, og det er Dødelighedsprocenten for Børn. Det viser sig, at for Børn i en Alder af ikke 1 Aar er Dødelighedsprocenten 42, medens den for Børn i samme Alder her i Landet kun er 15. Naar jeg siger: *kun* 15, er det relativt. 15 pCt. for Børn under 1 Aar betyder et meget stort Antal Dødsfald. Vi vide jo, at mange Børn her hjemme leve under højst sørgelige Forhold. Vi vide, at de hygiejniske og sociale Forhold her hjemme langt fra ere gode. Men hvor ganske anderledes forfærdelige maa de ikke være i Vestindien, hvor Dødelighedsprocenten er 42. Dette viser, at de sociale Forhold derovre ere meget elendige. Om Skoleundervisningen siger den vestindiske Kommission, at den er mildest talt kummerlig; den befinder sig paa et mildest talt kummerligt Standpunkt. I det hele viser Kommissionens Betænkning et i høj Grad misregeret og forfaldent Folk. Ledelsen af disse Øer, den lokale Styrelse, de Embedsmænd, der blive sendte derover, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg skal tillade mig at gengive nogle Ord af det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen), der nylig talte om Ledelsen. Dette ærede Medlem udtalte ved et Møde i Nærheden af Præstø, i Mern, for nogle Maaneder siden, at til at administrere disse 3 Smaaøer, som altsaa ere saa daarligt administrerede, er der en stor Stab af Embedsmænd. Der er en Guvernør med sine 2 Guvernementssekretærer, hvoraf hver igen har 2 Fuldmægtige, hver af disse har 2 Assistentter, disse igen have hver deres Skrivere, og hver af disse Skrivere igen Ekstraskrivere. De ville se, hvilket stort Tal der skal til for at administrere disse 3 Smaaøer. Det ærede Medlem siger saa: Man ser: en anselig Stab. Og det er ikke Smaaabeløb, der medgaa til Lønninger. Lønningerne andrage fra 4,000 til 40,000 Kr. Saa siger det ærede Medlem videre: Man skulde tro, at der maatte være meget at gøre, naar der er et saa stort Personale. Men kommer man en Dag bag paa dem, kan man være sikker paa, at de, hvis de overhovedet ere paa